

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. D. Catharinæ Senensi Christus maximè adfuit, cùm maximè abesse
videretur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

motus magnus factus est in mari, ita ut nauicula operiretur fluctibus. Crediderim etiam, non casu, aut natura, sed consilio prouidentia- que Christi, tempestatem exortam, ut Apostolis, & diffidentia- sua innotesceret, & Magistri dormientis quoque cognita fieret vigilantia. Sæuiente igitur vento, & procellis in nauim insilien- tibus, bene madidi vectores *accesserunt ad eum discipuli eius, & sus- citauerunt eum, dicentes: Domine salua nos, perimus.* Deserti vndiq; meritò, ut saluarentur, confugerunt ad Saluatorem: nulla enim alia est tam sacra anchora. Et tamen eos increpans ait: *Quid timidi estis, modicæ fidei?* Ita legimus Iulium Cæsarem naui vectum, cum nautam videret metuentem, dixisse: *Cæsarem vehis, & times?* quasi Cæsari, in vndis, nihil posset aduersi contingere. Non Cæ- sar, sed Christus erat vndarum Dominus, qui discipulos suos non reprehendit, quòd ad eum, in extremo discrimine, confugerent, sed quòd, eo præsentem, licet dormiente, timidi essent, ac trepida- rent, & non potiùs crederent, eum dormientem vigilare atque non secus, ac si apertis, leonis more, oculis foret, omnia intueri. Ut tamen discerent, quantum opis sit situm in illo, ijs, qui ad eum clamant, vel iam iam perituri: *Tunc surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna.* Nullus vnquam fingitur à Poëtis Neptunus cœlum tempestatésque tam potenter imperan- do serenauisse. Nam etsi nec venti audiant, nec mare, nec mor- bi; tamen ita obediunt ei, ac si audirent, imperiùmque eius in- telligerent: quo pacto etiam surdi, & mortui vocem eius audie- runt. Certè tempestates atque morbi sæpe per malos spiritus im- mittuntur, quos Dauid vocat, *immissiones per angelos malos*; igitur increpat ventos Christus, ijsque imperat, ac si malis spiritibus loqueretur. Sunt enim Aquilones, & pestes, & dæmones, in- eius potestate.

Psal. 77. 49.

V.

Nihil proinde nobis, præsentem Christo, est metuendum. Etsi absens videatur, adest; vti S. Catharinæ Senensi tentatæ & interroganti: *Vbi eras?* respondit, se cum illa fuisse, & pugnam victoriãque illius spectauisse. Libet verbatim referre vtilissima- tentatis documenta, quæ in vita illius ponit Raimundus ista: *Cum virgo Catharina Senensis, multas, à demonum insectatione, mole- stias, pro nomine Saluatoris, pateretur, illis fugatis, lux cœlitus illapsa est cubiculo, & in ea luce Christus crucifixus ei apparuit dicens: Filia mea Catharina, vides, quæ ego, tua causa, perpeffus sim? non igitur dubites*

Raimund. in
vita S. Ca-
tharinæ a-
pud Sur. t. 2.
29. April.

dubites tu quoq; propter me, aliquid perpeti. Deinde sub alia specie magis propinquans, blande ei granulabatur, de triumpho iam obitio. At illa, ubi, inquit, fuisti, mi Domine, cum esset cor meum tot spurcitijs diuexatum? & ille, in corde tuo, inquit. Rursus Virgo: at qui fieri potuit, bone IESV, vt tu in illo meo esses corde, quod tot obrutum erat impurissimis cogitationibus? Respondit Dominus: cogitationes illae, quid in tuo efficiebant animo? gaudiumne, an mœrorem? Immo verò, inquit illa, non nisi summum dolorem. Hoc igitur, Christus ait, ego mea praesentia efficiebam: quia si tu ea destituta fuisses, illis spurcitijs deletata esses; iam vero cum eas profligare velles, nec posses, inde mœror oriebatur: sed me autore & effectore, qui eram intus in corde tuo, & tuebar illud, interim te intus sinens oppugnari, quantum videbatur expedire tibi; sed quando illustrata radio lucis meae te ipsam sponte obtulisti ad tolerandas eas infestationes, mox eas abscedere iussi: neq; enim poenis, sed voluntate poenas fortiter perferentis ego delektor. Tu autē, filia mea, quando non tua, sed mea virtute certasti viriliter, maiorem à me gratiam consequeris, & deinceps crebrius atq; familiarius me ipsum tibi exhibebo. Itaque, etiam cum videtur abesse Christus, adest; & tum maximè vigilat, quando eum dormire maximè existimamus.

Cant. 5. 2. Nam, etsi videatur dormire, tamen cor illius vigilat. Ecce non dor-

Psal. 120. 4. mitabit, neq; dormiet, qui custodit Israel. Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam. Quae diligenter animo imprimere debent, quos paulo diutius aduersis probat orbis Moderator. Sinit flare ventos, turbari maria, furere tempestates; veniri ad extrema, vt & homines ad eum veniant. Neque statim procellas tranquillat; quin neque statim semper inuocantes exaudit, sed audire se dissimulat, vt incitet ad fortius clamandum. Quare ijs, qui timidi sunt & modice fidei, dormire videtur, cum intentissimè vigilat; & adesse, cum abesse putatur, sicut adfuit discipulis etiam alijs, & Petro ambulanti super aquam, cum cepisset mergi. Stulti igitur sunt, & tardi ad credendum, qui se à Deo, cum non statim adest, deferi autumant, & alium quarunt, ex Orco opitulatorem. Reprehensus est ab Aristide & Diogene Plato quondam, quòd relictis Athenis, Siracusas in Sicilia, ad Dionysium nauigasset tyrannum. Qua reprehensione digni erunt, qui Deo relicto, currunt ad veratores, ad magos, ad ipsum caco-dæmonem maximum omnium tyrannorum, & capitalem humani generis inimicum? Nimirum, qui ex patre diabolo sunt, ad diaboli

Aristid. in
orat. contra
Platonem
Laërt. in
Diog.

boli opem anhelant, sicut in prouerbio dicitur: *Bos alienus subinde foras prospectat.*

Non sic fecit mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur, duodecim annis; quæ, ut Marcus, signatissimè addit, fuerat multa perperosa à compluribus Medicis: & erogauerat omnia sua, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat. Atque, ut Lucas ait, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari. Quid ergo à medicis desperata fecit? Credidit, Christum etiam in occipitio oculos habere: quare, non in faciem progressa, ut videretur, sed accessit retro, & tetigit simbriam vestimenti eius. Dicebat enim intra se: *Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero.* Obseruat S. Augustinus, non omnes, qui sequuntur Christum, & eum tangunt, verè tangere, sed potiùs comprimere: illos verè tangere, qui fide ad Christum accedunt. *Fide tangitur Christus*, ait S. Ambrosius. Hoc ergo fecit mulier, quam idem D. Ambrosius alibi Martham Lazari sororem fuisse opinatur; at Eusebius, & Sozomenus, probabilius scribunt, ciuem fuisse Cæsareæ Philippi, quæ postea Saluatori suo statuam, ante ædes, posuerit æternum accepti beneficii monumentum. Quid ergo huic mulieri, quæ à nullo medico potuit curari, fecit Christus? *Conuersus, & iam etiam corporeis oculis videns eam, dixit: Conside filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora.* Sic curat Christus, quos nemo potest curare, immò, qui multa perpetiuntur à compluribus medicis, & erogauerunt omnia sua, nec quidquam profecerunt, sed magis deterius habebant.

Et fieret hoc frequentius, si mulierem hanc plures imitarentur, ac, saltem, postquam satis experti sunt, in filijs hominum non esse salutem, ad Deum confugerent; aut, si, more huius mulieris, siue humilitate, siue pudore, non audent ipsum Christum compellare, vel retro accederent, & simbriam vestimenti eius tangere; hoc est, illius, vel Sanctorum reliquias venerarentur, de quibus, non minùs, quàm olim, sæpe etiam hodie virtus sanitatis exit, ut, ubi medicæ manus deficiunt, in cælo adhuc auxilium esse sciatur. Qua de causa Catholici semper reliquias magni fecere, quas hæretici, qui nec sanctos, nec sancta amant, peiù cane & angue oderunt. Calvinus certè mulierem hanc, *indiscreto zelo*, ait, Christi simbriam tetigisse, & aliquid in ea fuisse *superstitionis*. Addit, quamuis tactu simbriæ sit sanata, factum tamen fuisse singu-

N lare,

Plutarh. in Symp. de. cad. 8.

V I.
Matth 9. 20.
Marc. 5. 26.
Luc. 8. 43.

S. Ambros. lib. 6. in Luc.
S. Ambros. lib. de Salomone, c. 7.

V II.